

Gekout over de Kouteroute enzovoort

De Kouteroute ligt plompverloren in een driehoek Waregem-Oudenaarde-Kluisbergen. Schoon stukske Vlaanderen, al valt het te bezien wat dat ge graag ziet. En voor wie dat ge graag stemt. Als ge er de kans toe krijgt, vaneigens, want vandaag de dag kunt ge niet zomaar gaan stemmen als dat ge zoudt willen. Ge moet met name wachten tot 't naast jaare. (Alsof 't ooit anders is geweest). Al doet dat hier dus niets ter zake.

In theorie start ze (de route) in Elsegem – bijvoorbeeld in het gemeentelijk domein de Ghellinck – maar niet zo dus bij WTC Oeselgem, Ontspanning Verenigt. Daar vliegen ze d'er in van aan de Vierschaar, 't verstand op oneindig en de blik op nul, in 't gedacht dat elke fietsroute gewoon bij hen begint én eindigt. Dan maken wij nog geen onderscheid tussen Supers of Diesels of LPGs. Maar téveel zelfvertrouwen kan ook wel eens de wind doen keren. Kijk maar naar de opwarming van de aarde. Zúlk ne zomer.

't Zal dus genen mens verwonderen dat na luttele kilometers 't spel al in het honderd liep. Gans de route staat uitgetekend met plakaten, en dat zijn sinds de 16e eeuw al niet anders dan ordonnanties, dus verplicht te volgen. Maar 't ging er dus anders aan toe. Links of rechts, maakt niet uit, verkeerd rijden doen we toch. En zeggen dat het ganse traject om onbestemde redenen onuitwisbaar gegriffeld staat in de granieten kop van Frankie. Die bulderend corrigeert maar niet anticipeert. Heeft teveel binnenpretjes met de kopmannen, die vanwege het zwart voor hun ogen de plakaten niet meer zien staan. Wij citeren losweg uit de routebeschrijving (<http://www.vlaanderen-fietsland.be/fietsroute.php?id=147>) :

Hier in Wortegem-Petegem zal de fietsrecreant de historische troeven kunnen inschatten, het landschappelijk natuurschoon kunnen bewonderen en nog kunnen genieten van het tierelieren van de leeuwerik en het ruisen van het koren.

Het tierelieren dat wij hoorden was dat van Bennie & Co die ei-zo-na de kasteelvijver indoken na het veronachtzamen van een haakse bocht naar rechts. De historische troeven die wij meenden te kunnen inschatten waren stukken roste stekkersdraad die een lamgespoten stier van 2000 kg moest tegenhouden ingeval dat moeder overste van 't klooster zou passeren op hare velo zonder zate. Het ruisen dat wij moesten horen was geen ruisen maar het kletteren van aluminium en karbon van Dirk zijne velo op ongeschoren beton, bij het ingaan van de linkse bocht, Bergstraat op, in Wortegem. De naam alleen al, Bergstraat, sneed sommigen onder ons de pedalen af tot aan den adamsappel.

Vorige zondag werd veel goedgemaakt. Jean-Pierre zette zich van meetaf aan naast Ivan op kop, en die laatste won meteen evenveel aan goesting en zelfvertrouwen als een duiver die op weduwschap van Bordeaux komt aangevlogen. Als attractie voor tijdens deze rustige rit langs brede banen, hadden onze kopmannen onze Voorzitter uitgenodigd, samen met zijn compagnon Talooeterter van weleer, om tussendoor wat smeüige verhalen door de kettingen te draaien. Het deed degenen die er niet door geïntimideerd werden (dat is iedereen min de meerderheid) nog eens oprecht deugd zie. Een en ander ging de ronde, en tegen dat we aan de Vierschaar kwamen was iedereen het er roerend over eens dat de Supers eigenlijk te beklagen waren.

Waarna nog een rustige zondag volgde, vol verlangen naar een "Rittenschema Diesels September-Oktober". Van dit jaar.

---oooOOOooo---